

NOTA AAN DE VLAAMSE REGERING

Betreft: - voorontwerp van besluit van de Vlaamse regering over de organisatie van de Huizen van het Kind en de organisatoren preventieve gezinsondersteuning
- Principiële goedkeuring

Samenvatting

Het voorliggende voorontwerp van besluit van de Vlaamse Regering hervormt de organisatie van de Huizen van het Kind en van de organisatoren preventieve gezinsondersteuning. Het besluit creëert een nieuw regelgevend kader vanaf 2027 dat inzet op een duidelijke opdrachtschrijving, minimale voorwaarden en een meer congruente financiering en governance, zodat elk gezin toegang krijgt tot een basisaanbod aan ondersteuning, ingebed in de lokale context.

De Huizen van het Kind worden herkenbare, nabije en toegankelijke plekken voor basisondersteuning in de leefomgeving van (aanstaande) ouders, opvoedingsverantwoordelijken en kinderen. Ze bieden minimaal ontmoeting en verbinding, toegankelijke informatie, preventieve ondersteuning rond ontwikkeling, gezondheid en opvoeden, geïntegreerd gezinsloket en dragen van daaruit bij aan geïntegreerde zorg en ondersteuning.

Daarnaast vereenvoudigt het besluit de governance en financiering door de middelen voor Huizen van het Kind, lokale loketten kinderopvang en lokaal verankerde vormen van preventieve gezinsondersteuning samen te brengen in één samenhangende financieringsstroom via de lokale besturen. Het ontwerp bepaalt verder de voorwaarden voor label, kwaliteit, subsidiëring, erkenning van organisatoren en rapportage, en voorziet in overgangsbepalingen om de implementatie gefaseerd te laten verlopen.

1. SITUERING

A. BELEIDSVELD/INHOUDELIJK STRUCTUURELEMENT/BELEIDSDOELSTELLING

Dit voorontwerp van besluit heeft betrekking op het beleidsveld Opgroeien, meer bepaald de organisatie van preventieve gezinsondersteuning en de Huizen van het Kind.

B. VORIGE BESLISSINGEN EN ADVIEZEN

Het besluit geeft uitvoering aan het decreet van 29 november 2013 houdende de organisatie van preventieve gezinsondersteuning en de beleidskeuzes rond de doorontwikkeling van de Huizen van het Kind zoals opgenomen in het Plan Jeugdhulp.

Het ontwerpbesluit is gebaseerd op onder meer het decreet van 30 april 2004 tot oprichting van het agentschap Opgroeien regie, het decreet van 29 november 2013 houdende de organisatie van preventieve gezinsondersteuning en het decreet van 20 april 2012 houdende de organisatie van kinderopvang van baby's en peuters.

Wetgevingsadvies

Het bijgaande voorontwerp werd aangepast aan het Wetgevingsadvies nr. 2026/231 van 25 juni 2026.

Inspectie Financiën

Het bijgaande voorontwerp werd aangepast aan het advies van Inspectie van Financiën, met nummer RD/2026002441 van 18 juni 2026.

2. INHOUD

A. ALGEMENE TOELICHTING

Dit voorontwerp van besluit geeft uitvoering aan het Decreet van 29 november 2013 houdende de organisatie van preventieve gezinsondersteuning en vervangt het eerdere Besluit van de Vlaamse Regering tot uitvoering van het decreet van 29 november 2013 houdende de organisatie van preventieve gezinsondersteuning.

Met dit voorontwerp van besluit wordt tevens uitvoering gegeven aan de conceptnota 'Transparant, toegankelijk, proactief en geïntegreerd: de jeugdhulp van morgen', meer bepaald aan Actie 1.a. 'Bijsturing Huizen van het Kind' waarbij gesteld wordt dat "Elk gezin moet in of via de Huizen van het Kind gebruik kunnen maken van een basisaanbod en van daaruit, indien nodig, snel en efficiënt toegang krijgen tot aanvullende zorg. De Huizen van het Kind bieden binnen een referentieregio op verschillende locaties ook een fysiek onthaal aan. Wanneer iemand een opvoedings- of hulpvraag heeft over een kind binnen diens context kan er aangeklopt worden bij de Huizen van het Kind."

Het voorontwerp vertrekt van de vaststelling, onderbouwd door de beleidsevaluatie, dat de huidige preventieve gezinsondersteuning te versnipperd, ongelijk toegankelijk en moeilijk te overzien is. Door verschillen in uitbouw, maturiteit en territoriale spreiding van de Huizen van het Kind varieert de ondersteuning vandaag te sterk naargelang de woonplaats van gezinnen. Daardoor kunnen de ambities van het Plan Jeugdhulp binnen het huidige kader onvoldoende worden waargemaakt. Het voorontwerp creëert daarom een nieuw regelgevend kader met een duidelijke opdrachtomschrijving, minimale voorwaarden en een meer samenhangende financiering en governance.

Inhoudelijk wordt er ingezet op een dubbele doelstelling. Enerzijds wil de Vlaamse Regering kwaliteitsvolle, inclusieve en integraal toegankelijke plekken en aanbod organiseren binnen de leefomgeving van (aanstaande) ouders, kinderen en hun context. Anderzijds moeten de Huizen van het Kind vanuit die brede basis ook bijdragen aan geïntegreerde zorg en ondersteuning, zodat gezinnen snel en eenvoudig de juiste ondersteuning vinden en deze beter op elkaar wordt afgestemd.

Het besluit omschrijft daartoe de doelgroep, de werkingsprincipes en een minimaal ondersteuningsaanbod dat in elk Huis van het Kind verzekerd moet zijn.

Elk Huis van het Kind moet minstens voorzien in laagdrempelige initiatieven die ontmoeting en verbinding tussen ouders, kinderen en gezinnen mogelijk maken. Daarnaast moeten gezinnen er terecht kunnen voor gesprekken over opvoedings- en ontwikkelingsvragen en, waar nodig, voor gerichte individuele ondersteuning. Ook een groepsgericht aanbod maakt deel uit van dit minimum, bijvoorbeeld via infosessies, thematische activiteiten of procesmatig groepswerk. Verder wordt verwacht dat elk Huis van het Kind een samenhangend aanspreekpunt organiseert waar gezinnen informatie en ondersteuning krijgen rond rechten, kinderopvang en ander relevant aanbod, in de vorm van een geïntegreerd gezinsloket. Het consultatiebureau blijft essentieel en wordt nauw verbonden met het bredere lokale aanbod.

Aanbevelingen uit de beleidsevaluatie

In het kader van de beleidsevaluatie preventieve gezinsondersteuning en de Huizen van het Kind van 10 juni 2026 werden aanbevelingen geformuleerd met het oog op een versterking van de doeltreffendheid en doelmatigheid van het beleid. Deze aanbevelingen hebben betrekking op de vereenvoudiging en herordening van het landschap, de duidelijkere positionering van de Huizen van het Kind, de structurele afstemming met relevante lokale en bovenlokale actoren, de opvolging via rapportering en monitoring, en een transparantere sturing van de middeleninzet.

Het voorliggende voorontwerp van besluit geeft op verschillende manieren gevolg aan deze aanbevelingen. In de eerste plaats wordt het versnipperde landschap van afzonderlijke aanbodsvormen preventieve gezinsondersteuning herordend binnen één duidelijker beleidskader rond de Huizen van het Kind. Het voorontwerp omschrijft de doelgroep, de werkingsprincipes en het minimaal ondersteuningsaanbod dat in elk Huis van het Kind verzekerd moet zijn. Daarmee wordt de rol van de Huizen van het Kind als herkenbare, nabije en toegankelijke basisvoorziening voor gezinnen verduidelijkt en wordt sterker ingezet op een meer gelijkwaardige toegang tot ondersteuning.

Daarnaast versterkt het voorontwerp de governance en samenwerking rond de Huizen van het Kind. Lokale besturen krijgen een duidelijke rol, terwijl op lokaal, bovenlokaal en

eerstelijnszoneniveau afspraken worden gemaakt met relevante partners, waaronder Kind en Gezin, actoren preventieve gezinsondersteuning, kinderopvang, OverKop en jeugdhulpactoren. Op die manier wordt de aanbeveling opgevolgd om de Huizen van het Kind beter te positioneren binnen het bredere lokale ondersteuningslandschap en om de samenwerking structureler te verankeren. Ook op het vlak van monitoring, rapportering en financiële sturing wordt gevolg gegeven aan de aanbevelingen uit de beleidsevaluatie. Het nieuwe kader voorziet in jaarlijkse rapportering, zelfevaluatie en financiële verantwoording, zodat bereik, aanbod, samenwerking en middeleninzet systematischer kunnen worden opgevolgd. De financiering wordt bovendien geïntegreerd en vereenvoudigd tot één samenhangende financieringsstroom via de lokale besturen, met een verdeellogica die rekening houdt met het aantal kinderen en met kwetsbaarheid. Daarmee wordt beoogd om de middelen sterker af te stemmen op opdracht, doelgroep en context, en om de transparantie en bestuurbaarheid van het beleid te verhogen.

De aanbeveling over jongeren wordt genuanceerd verwerkt. Het voorontwerp positioneert jongeren niet als primaire doelgroep van het basisaanbod van de Huizen van het Kind, maar houdt hen wel in beeld via de ondersteuning van ouders en opvoedingsverantwoordelijken van kinderen tot 18 jaar. Tegelijk wordt de afstemming met OverKop en jeugdhulpactoren expliciet versterkt, zodat de ondersteuning voor jongeren complementair en samenhangend kan worden georganiseerd binnen het bredere ondersteuningslandschap.

Het Huis van het Kind vanaf 2027

Vanaf 2027 wordt het Huis van het Kind verder uitgebouwd als een herkenbare, nabije en toegankelijke basisvoorziening in de leefomgeving van gezinnen. Het Huis van het Kind moet een plaats zijn waar (aanstaande) ouders, opvoedingsverantwoordelijken en kinderen terechtkunnen zonder drempel, niet omdat er noodzakelijk al problemen zijn, maar omdat zij vragen hebben, ondersteuning zoeken of nood hebben aan ontmoeting en verbinding. De Huizen van het Kind worden daarmee nadrukkelijk gepositioneerd als een brede vorm van preventieve gezinsondersteuning die in de eerste plaats toegankelijk, normaal en nabij is, en die tegelijk een belangrijke rol speelt in het voorkomen van escalatie van problemen en het tijdig detecteren van bijkomende noden.

Doelgroep

De Huizen van het Kind richten zich primair op kinderen van 0 tot en met 12 jaar, in functie van hun welbevinden, ontwikkeling en participatie, en op (aanstaande) ouders en opvoedingsverantwoordelijken van kinderen van -9 maanden tot en met 18 jaar, in functie van vragen en zorgen over opgroeien, opvoeden en ouderschap. Voor deze brede doelgroep biedt het Huis van het Kind toegankelijke ondersteuning voor alle gezinnen, waarbij de omvang en intensiteit afgestemd worden op de behoeften. Daarbij gaat bijzondere aandacht naar gezinnen in maatschappelijk kwetsbare situaties. Daarnaast is er een expliciete focus op de perinatale periode, zodat vroegtijdige ondersteuning en preventie ook in die cruciale levensfase versterkt worden.

Werkingsprincipes

De werking van het Huis van het Kind steunt op een aantal duidelijke principes. Zij vertrekt vanuit een kinderrechten- en mensenrechtenperspectief en is inclusief, drempelverlagend en gericht op

gelijke toegang. De ondersteuning is vraaggestuurd en respecteert de eigen regie van ouders, kinderen en gezinnen. Tegelijk wordt krachtgericht en oplossingsgericht gewerkt, met aandacht voor wat gezinnen zelf meebrengen aan mogelijkheden, draagkracht en informele netwerken. Het Huis van het Kind werkt gezinsgericht en contextsensitief, met oog voor de leefomgeving en de concrete omstandigheden van gezinnen. Daarnaast geldt het subsidiariteitsbeginsel: wanneer meerdere vormen van ondersteuning mogelijk zijn, krijgt de minst ingrijpende passende ondersteuning de voorkeur. Deze werkingsprincipes zorgen ervoor dat het Huis van het Kind niet alleen een plaats van aanbod is, maar ook een laagdrempelige en respectvolle praktijk van ondersteuning.

Minimaal ondersteuningsaanbod

De doelstellingen van het Huis van het Kind worden geconcretiseerd in een minimaal ondersteuningsaanbod dat in elk Huis van het Kind verzekerd moet zijn. Dat aanbod omvat in de eerste plaats ontmoetingsinitiatieven die ontmoeting tussen ouders, kinderen en gezinnen stimuleren en bijdragen aan sociale cohesie, informele steun en oefenkansen voor kinderen. Daarnaast wordt groepsgerichte ondersteuning voorzien, bijvoorbeeld via thematische activiteiten, infosessies of procesmatig groepswerk waarin ouders al dan niet samen met hun kinderen worden samengebracht. Ook individuele ondersteuning maakt deel uit van het minimale aanbod, zodat ouders terecht kunnen voor een gesprek over opvoedingsvragen, zorgen rond ontwikkeling of nood aan meer gerichte ondersteuning. Verder is er het geïntegreerd gezinsloket als toegankelijk en samenhangend aanspreekpunt waar gezinnen informatie krijgen over rechten, aanbod en ondersteuning, en waar zij geholpen worden bij het gebruik van dienstverlening zoals kinderopvang, buitenschoolse opvang en vrijetijdsaanbod. Tot slot blijft ook het consultatiebureau, uitgevoerd door artsen en verpleegkundigen van het team Kind en Gezin en georganiseerd door de organiserende besturen, een essentieel onderdeel van het Huis van het Kind. Vanuit dit geheel dragen de Huizen van het Kind ook bij aan geïntegreerde zorg en ondersteuning, onder meer door signalen op te pikken, afstemming met partners te organiseren en gezinnen vlot toe te leiden naar aanvullende of meer gespecialiseerde hulp wanneer dat nodig is.

Governance

We bouwen verder op de kracht van het bestaande, maar sturen bij om de systeemfouten weg te werken. Concreet betekent dit: duidelijke rollen en verantwoordelijkheden, meer slagkrachtige organisatoren, en voldoende doorzettingskracht voor lokale besturen om binnen een Vlaams kader het Huis van het Kind af te stemmen op lokale en bovenlokale noden en opportuniteiten.

Via het agentschap Opgroeien blijft de Vlaamse Overheid een rechtstreekse relatie behouden met de Huizen van het Kind als een samenwerking georganiseerd vanuit de lokale besturen in samenwerking met actoren preventieve gezinsondersteuning gericht op het realiseren van de gedeelde doelstellingen en het verzekeren van een minimaal kwaliteitsvol ondersteuningsaanbod. Het team Kind en Gezin is daarbij een belangrijke kernpartner.

Er wordt verwacht dat het Huis van het Kind het minimaal aanbod kan vormgeven. Dat wil zeggen dat wanneer gemeenten niet aan dit minimum aanbod komen er afspraken gemaakt moeten worden binnen de eigen eerstelijnszone. Dit sluit niet uit dat het aanbod als een lokaal Huis van het Kind kan ontsloten worden naar de burger in een kleinere gemeente. Op het niveau van de

eerstelijnszone worden bijkomende samenwerkingsafspraken vastgelegd over verplichte afstemming tussen actoren onder meer in het kader van het perinataal programma.

Om garanties te hebben dat het minimaal aanbod, gefinancierd vanuit Vlaanderen, kwalitatief uitgevoerd wordt, moeten de uitvoerende actoren over een erkenning beschikken. Deze erkenning wordt door het Agentschap Opgroeien voorzien voor organisatoren Preventieve Gezinsondersteuning. Hierdoor geven we stabiliteit aan de huidige actoren Preventieve Gezinsondersteuning, behoudt Vlaanderen de kwaliteitscontrole en worden lokale besturen ontlast van de opvolging.

Financiering

De financiering wordt geïntegreerd en vereenvoudigd tot één samenhangende financieringsstroom via de lokale besturen (en VGC voor Brussel). Ze bundelt: (1) bestaande middelen Huizen van het Kind, (2) middelen lokale loketten kinderopvang, en (3) middelen voor lokaal verankerde-aanbodsvormen preventieve gezinsondersteuning (met uitzondering van consultatiebureaus).

De verdeling gebeurt op basis van (1) het aantal kinderen jonger dan 12 jaar en (2) een correctiefactor kwetsbaarheid. De middelen worden ingezet als: minimaal 80% voor het realiseren van een minimaal, kwalitatief aanbod via erkende organisatoren Preventieve Gezinsondersteuning en maximaal 20% voor het organiseren/versterken van samenwerking binnen het Huis van het Kind.

Sturings- en toezichtmogelijkheden van de Vlaamse overheid.

Het voorontwerp werkt een Vlaams kader uit waarbinnen lokale besturen de middelen, in functie van de lokale noden, gericht kunnen inzetten voor de realisatie van de doelstellingen van het Huis van het Kind. Die lokale afwegingsruimte wordt begrensd door duidelijke Vlaamse randvoorwaarden. Het besluit legt onder meer de doelstellingen, doelgroep, werkingsprincipes, het minimaal aanbod en de wijze waarop daarrond samengewerkt wordt, de kwaliteitsvoorwaarden en de aanwendingsregels van de subsidie vast.

De Vlaamse overheid blijft via het agentschap toezien op de naleving van dit kader, onder meer via jaarlijkse inhoudelijke en financiële rapportage, periodieke zelfevaluatie, rapportage door erkende organisatoren, het opvragen van stukken en de mogelijkheid om gebruik te maken van de bevindingen van Zorginspectie. Wanneer uit die opvolging blijkt dat voorwaarden niet worden nageleefd of middelen niet conform de doelstellingen worden aangewend, beschikt het agentschap over bestuurlijke maatregelen, waaronder aanmaning, schorsing, vermindering, stopzetting of terugvordering van subsidies, en schorsing of opheffing van het label of de erkenning. De voorziene indicatoren worden in deze fase dus ingezet als sturings-, opvolgings- en verantwoordingsinstrumenten binnen een Vlaams toezichtskader dat lokale afwegingsruimte combineert met publieke verantwoording en de mogelijkheid tot bijsturing.

Transitie

De transitie naar het nieuwe kader verloopt gefaseerd en is erop gericht om de verdere doorontwikkeling van de Huizen van het Kind mogelijk te maken met behoud van rechtszekerheid voor lokale besturen, organisatoren en gezinnen. Vanaf 1 januari 2027 treedt het nieuwe besluit in werking en start de omschakeling naar het hervormde model. In een eerste fase krijgen bestaande

samenwerkingsverbanden de ruimte om hun werking verder te zetten en zich stapsgewijs aan te passen aan de nieuwe voorwaarden inzake label, werkingsgebied en organisatie. In een tweede fase worden de nieuwe contouren van de Huizen van het Kind verder geconsolideerd, zodat tegen 1 januari 2028 de territoriale afbakening en samenwerking op schaal op orde zijn. In een derde fase wordt toegewerkt naar de volledige realisatie van het minimaal aanbod en van alle kwaliteits- en subsidievoorwaarden tegen 1 januari 2029. Tegelijk blijven tijdens de overgang zowel de bestaande Huizen van het Kind als de huidige aanbodsvormen preventieve gezinsondersteuning tijdelijk behouden, zodat de hervorming niet leidt tot discontinuïteit in de ondersteuning van gezinnen en de omschakeling juridisch en bestuurlijk ordelijk kan verlopen.

B. TOELICHTING BIJ DE ARTIKELEN

Artikel 1

Dit artikel bevat de definities die voor de toepassing van het besluit worden gehanteerd.

Artikel 2

Dit artikel omschrijft de doelstellingen van het Huis van het Kind, bouwt daarbij verder op de doelstellingen van het decreet van 29 november 2013 en maakt de link met de omschrijving uit het Plan Jeugdhulp, waarbij bepaald wordt dat het Huis van het Kind kwaliteitsvolle, inclusieve en integraal toegankelijke plekken en basisondersteuning biedt en bijdraagt aan geïntegreerde zorg en ondersteuning. Dit vormt een sterke basis en een breed toegankelijk basisaanbod waar gezinnen, met en zonder vragen, terecht kunnen en zich welkom voelen. Het gaat erom dat (aanstaande) ouders en opvoedingsverantwoordelijken in hun nabije leefomgeving toegang hebben tot een breed en toegankelijk basisaanbod rond opgroeien, opvoeden en ouderschap, zich welkom en erkend voelen, en steun vinden in sociale en informele netwerken. Vanuit die basis wordt ook de toegang tot afgestemde en gecoördineerde ondersteuning versterkt, zonder drempels of versnippering.

Artikel 3

Dit artikel bepaalt de voorwaarden waaronder een lokaal bestuur of lokale besturen een label Huis van het Kind kunnen krijgen. Het gaat onder meer om de samenstelling van het samenwerkingsverband, de ontvankelijke aanvraag, het voldoen aan de voorwaarden inzake werkingsgebied, doelgroep, werkingsprincipes, minimaal aanbod, samenwerking en kwaliteit.

Artikel 4

Dit artikel regelt het werkingsgebied van het Huis van het Kind. Dat werkingsgebied bestaat uit één of meerdere aangrenzende gemeenten binnen een eerstelijnszone. Als een lokaal bestuur het minimale aanbod niet binnen het eigen grondgebied kan realiseren, maakt het afspraken met één of meer lokale besturen binnen dezelfde eerstelijnszone. De betrokken lokale besturen zijn samen verantwoordelijk om binnen het grondgebied van de eerstelijnszone gebiedsdekkend te zijn en waarborgen dat elk lokaal bestuur binnen die eerstelijnszone deel kan uitmaken van een werkingsgebied van een Huis van het Kind dat aan het minimale aanbod voldoet. Binnen elk werkingsgebied is minstens één consultatiebureau werkzaam.

Artikel 5

Dit artikel bepaalt de doelgroep van het Huis van het Kind. Het basisaanbod en de ondersteuning richten zich primair op kinderen van 0 tot en met 12 jaar en op (aanstaande) ouders van kinderen van -9 maanden tot en met 18 jaar, in functie van vragen en zorgen over opgroeien en opvoeden. Het aanbod is universeel toegankelijk, maar de omvang en intensiteit worden afgestemd op noden, met extra aandacht voor gezinnen in maatschappelijk kwetsbare situaties. Daarnaast is er een specifieke focus op de perinatale periode, zodat vroegtijdige ondersteuning en preventie ook in deze fase verankerd worden. Daarmee wordt de link gelegd naar het interfederaal plan geïntegreerde zorg met betrekking tot de aspecten die aansluiten bij de doelstellingen van het Huis van het Kind.

Artikel 6

Dit artikel bevat de werkingsprincipes van het Huis van het Kind. Het gaat onder meer om een kinderrechten- en mensenrechtenperspectief, een oplossings- en krachtgerichte benadering, vraaggestuurde ondersteuning en participatieve basishouding, gezinsgericht werken en subsidiariteit. Daarbij wordt uitgegaan van kinderen, jongeren, ouders en aanstaande ouders als centrale betrokkenen, met aandacht voor hun eigen krachten, hun ouderlijke verantwoordelijkheid en hun actieve betrokkenheid bij de ondersteuning.

Artikel 7

Dit artikel bepaalt het minimaal aanbod van het Huis van het Kind. Dat aanbod omvat ontmoetingsinitiatieven, individuele ondersteuning, groepsgerichte ondersteuning, het geïntegreerd gezinsloket en geïntegreerde zorg en ondersteuning.

In dit aanbod wordt er onder meer ingezet op voeding, zindelijkheid, slapen, gezondheid, opvoedingsondersteuning, sociale cohesie, ...

Ontmoetingsinitiatieven zijn initiatieven van 'ont-moeten': gezinnen komen er samen omdat kinderen verbinden, ouders en kinderen ontmoeten er anderen, delen ervaringen en vinden er speel-, oefen- en ontwikkelkansen.

Individuele ondersteuning is persoonlijke, op maat geboden ondersteuning, afgestemd op de noden en vragen van het gezin, en kan zowel ambulante als mobiele worden aangeboden.

Groepsgerichte ondersteuning richt zich op ondersteuning van gezinnen in groepsverband, via procesgericht groepsaanbod en thematische activiteiten.

Het geïntegreerd gezinsloket is een toegankelijk en samenhangend aanspreekpunt binnen het Huis van het Kind waar gezinnen terecht kunnen met vragen over opgroeien en opvoeden, informatie over rechten en aanbod, en ondersteuning bij het aanvragen en gebruiken van dienstverlening. Het brengt verschillende loketfuncties samen en vergemakkelijkt zo de toegang tot passende ondersteuning. Het artikel preciseert ook welke opdrachten van het lokaal loket kinderopvang deel uitmaken van het geïntegreerd gezinsloket. Het gaat onder meer om het coördineren van de registratie van opvangvragen en voorkeuren van gezinnen, het tijdig informeren over beschikbare kinderopvangplaatsen en het zo nodig in contact brengen met kinderopvanglocaties, met bijzondere aandacht voor maatschappelijk kwetsbare gezinnen. Daarnaast ondersteunt het gezinsloket gezinnen bij de aanvraag van het inkomenstarief en bij het zoeken naar kinderopvang naar aanleiding van een plotse sluiting.

Geïntegreerde zorg en ondersteuning betekent dat het Huis van het Kind vanuit het basisaanbod bijdraagt aan snelle, tijdige, afgestemde en gecoördineerde ondersteuning op maat van het kind en het gezin, volgens de principes van geïntegreerde zorg zoals opgenomen in het Interfederaal plan geïntegreerde zorg en voor zover deze aansluiten bij de doelstellingen van de Huizen van het Kind.

Artikel 8

Dit artikel regelt de bovenlokale en lokale samenwerking op het niveau van de eerstelijnszone. Het Huis van het Kind maakt samenwerkingsafspraken met betrekking tot de uitvoering van het Interfederaal plan geïntegreerde zorg, met betrekking tot de aspecten die aansluiten bij de doelstellingen van het Huis van het Kind, en met relevante partners zoals Kind en Gezin, organisatoren van consultatiebureaus, kinderopvanglocaties en eerstelijnsdiensten. Specifiek voor de opdrachten van het Lokaal Loket Kinderopvang worden ook duidelijke en gedragen afspraken gemaakt met kinderopvanginitiatieven over de ondersteuning van gezinnen, een afgestemd en inclusief toewijzingsbeleid en een kwaliteitsvolle registratie. Het loket werkt daarvoor samen met kinderopvanginitiatieven, relevante partners en andere lokale loketten kinderopvang, zodat een coherente en afgestemde werking wordt gerealiseerd. Daarmee wordt beoogd dat samenwerking op het mesoniveau structureel wordt uitgebouwd, zodat ondersteuning beter op elkaar wordt afgestemd en gezinnen sneller de juiste hulp en ondersteuning vinden.

Artikel 9

Dit artikel bepaalt dat het Huis van het Kind op een hoger regionaal niveau, gevormd door een logische bundeling van aangrenzende eerstelijnszones, minstens afspraken maakt over de samenwerking met OverKop en jeugdhulpactoren en waar nodig samenwerkt met organisatoren uit de aanvullende en gespecialiseerde zorg. Hiermee wordt aangesloten bij dezelfde principes als in de conceptnota geïntegreerde zorg en bij een territoriale opbouw van micro- en mesostructuren, met als doel versnippering in het welzijnslandschap tegen te gaan en de continuïteit van ondersteuning te versterken.

Artikel 10

Dit artikel bepaalt de minimale kwaliteitsvoorwaarden waaraan het Huis van het Kind moet voldoen. Het gaat om voorwaarden inzake organisatorisch beleid, kwaliteitsopvolging, klachtenbehandeling, taalgebruik, toegankelijkheid, signaalfunctie en het gepast omgaan met verontrusting. Daarmee wordt beoogd dat het Huis van het Kind niet alleen een breed en toegankelijk aanbod organiseert met inbegrip van minimale openingsmomenten, maar dat dit ook gebeurt binnen een kwaliteitskader dat lokale sturing, gezamenlijke verantwoordelijkheid en continue verbetering mogelijk maakt.

De vereiste van organisatorisch beleid omvat onder meer beleidsvoerend vermogen, een gemeenschappelijke visie op competentieversterking, een kwaliteitsbeleid en een klachtenbeleid. Op die manier wordt verzekerd dat het samenwerkingsverband voldoende in staat is om zijn opdracht doelgericht en samenhangend op te nemen. De bepalingen over toegankelijkheid, aandacht voor kwetsbare gezinnen, de signaalfunctie en het omgaan met verontrusting verankeren bovendien dat

kwaliteit niet louter organisatorisch wordt opgevat, maar ook betrekking heeft op de manier waarop gezinnen bereikt en ondersteund worden.

Artikel 11

Dit artikel verduidelijkt dat het Huis van het Kind maximale inspanningen levert om grensoverschrijdend gedrag en gevaarsituaties in zijn werking ten aanzien van kinderen te voorkomen en, indien zij zich voordoen, gepast aan te pakken. Daarmee wordt onderstreept dat elk Huis van het Kind binnen zijn werking alert moet zijn voor signalen van onveiligheid en daar zorgvuldig en verantwoordelijk mee moet omgaan.

Daarnaast bepaalt het artikel dat gevaarsituaties en situaties van grensoverschrijdend gedrag in de werking van het Huis van het Kind aan het agentschap worden gemeld. Die bepaling moet gelezen worden in samenhang met lopende en toekomstige regelgevende initiatieven inzake meldingen en de omgang met grensoverschrijdend gedrag. De bedoeling is in elk geval dat ernstige signalen niet geïsoleerd blijven binnen de lokale werking, maar op een wijze die aansluit bij het bredere regelgevend kader kunnen worden opgevolgd.

Artikel 12

Dit artikel bepaalt onder welke voorwaarden een lokaal bestuur in aanmerking komt voor een subsidie voor het Huis van het Kind. De subsidie die elk lokaal bestuur krijgt wordt gekoppeld aan deelname aan een Huis van het Kind met label, aan het realiseren van de doelstellingen van het besluit, aan het voldoen aan het minimale aanbod, aan het zorgen dat het Huis van het Kind deel uitmaakt van een integraal en afgestemd lokaal sociaal beleid, en aan rapportage en zelfevaluatie.

Hiermee wordt duidelijk gemaakt dat de subsidie een instrument is om lokale besturen te ondersteunen voor de uitbouw van een kwaliteitsvol Huis van het Kind voor het eigen werkingsgebied, maar hen ook responsabiliseert om te zorgen voor een gebiedsdekkende werking van alle Huizen van het Kind binnen de eerstelijnszone. De voorwaarden inzake rapportage en zelfevaluatie zijn daarbij essentieel om de besteding van publieke middelen te kunnen opvolgen en te koppelen aan de realisatie van de doelstellingen van het besluit.

Voorts bepaalt het artikel dat indien een lokaal bestuur niet in aanmerking komt voor de subsidie deze middelen herverdeeld worden aan de lokale besturen die wel aan de voorwaarden voldoen binnen de eerstelijnszone.

Artikel 13

Dit artikel bepaalt dat de subsidie wordt toegekend met inachtneming van het besluit 2025/2630/EU van de Commissie van 16 december 2025 betreffende de toepassing van artikel 106, tweede lid, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie op staatssteun in de vorm van compensatie voor de openbare dienst, verleend aan bepaalde met het beheer van diensten van algemeen economisch belang belaste ondernemingen. Daarmee wordt verduidelijkt dat de subsidiëring van het Huis van het Kind, die geen staatssteun betreft, moet sporen met het Europees kader voor diensten van algemeen economisch belang en de daaruit voortvloeiende voorwaarden.

Artikel 14

Dit artikel regelt de aanwending van de subsidie. Het bepaalt dat de middelen moeten worden ingezet voor de realisatie van de doelstellingen van het Huis van het Kind, en dat minstens 80% van de subsidie moet worden besteed aan het minimaal aanbod via erkende organisatoren preventieve gezinsondersteuning. Daarmee wordt verzekerd dat het grootste deel van de middelen effectief terechtkomt bij de concrete uitvoering van het basisaanbod voor gezinnen.

Tegelijk laat deze bepaling ruimte om een beperkt deel van de middelen in te zetten voor de organisatie en versterking van samenwerking, afstemming en lokale regie binnen het Huis van het Kind. Dat is van belang omdat een kwaliteitsvolle basiswerking niet alleen afhangt van rechtstreeks aanbod, maar ook van de capaciteit om partners te verbinden, afspraken te maken en de gezamenlijke werking duurzaam te organiseren. Daarnaast blijven de lokale besturen zelf als regisseur van het lokaal sociaal beleid, waar de Huizen van het Kind een instrument in zijn, kiezen waarvoor ze de eigen middelen in dit kader besteden.

Artikel 15

Dit artikel bevat regels over reservevorming. Het bepaalt dat maximaal 20% van de jaarsubsidie kan worden overgedragen naar het volgende kalenderjaar en dat de gecumuleerde reserve maximaal 50% van het jaarlijkse subsidiebedrag mag bedragen. Daarnaast moet het lokaal bestuur bij de rapportage een overzicht bezorgen van de opgebouwde reserve en de doelstelling ervan.

Met deze regeling wordt enerzijds de nodige flexibiliteit geboden om middelen over de jaren heen doelgericht in te zetten, en anderzijds vermeden dat subsidies structureel worden opgepot zonder verband met de doelstellingen van het besluit. Wanneer de toegelaten maxima worden overschreden, kan het overschrijdende bedrag worden teruggevorderd. Zo wordt een evenwicht nagestreefd tussen verantwoord financieel beheer en voldoende beleidsruimte voor lokale besturen.

Artikel 16

Dit artikel bepaalt de parameters voor de berekening van de subsidie. De subsidie wordt toegekend op basis van het gemiddeld aantal kinderen van 0 tot en met 12 jaar over de laatste drie jaren, het aantal kinderen met een sociale toeslag en een parameter die rekening houdt met subsidies die op 1 januari 2026 reeds aan bepaalde werkingsgebieden waren toegekend. Die eerste twee parameters worden om de vijf jaar herberekend. Die laatste parameter verzekert het huidige budgettaire volume dat, in verhouding tot de doelgroep, reeds in bepaalde gemeenten of regio's werd ingezet via de volgende subsidieregelingen en rechtsgronden: het besluit van de Vlaamse Regering van 28 maart 2014 tot uitvoering van het decreet van 29 november 2013 houdende de organisatie van preventieve gezinsondersteuning; het besluit van de Vlaamse Regering van 31 maart 2017 betreffende de subsidiëring van een vernieuwend en verbreed laagdrempelig initiatief inzake gezinsondersteuning voor aanstaande gezinnen en gezinnen met kinderen met het oog op de bestrijding van kinderarmoede en het besluit van de Vlaamse Regering van 6 juni 2024 tot toekenning van subsidies aan verschillende organisaties in het kader van pilootprojecten zorg en ondersteuning op lokaal niveau.

Voor het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad wordt voorzien in een aangepaste regeling, zodat rekening kan worden gehouden met de specifieke hoofdstedelijke en tweetalige context.

Het artikel bepaalt dat het minimale subsidiebedrag 24 euro per kind bedraagt. De verhoging voor kinderen met een sociale toeslag bedraagt 12 euro.

Artikelen 17 en 18

De artikelen 17 en 18 regelen vervolgens de wijze van uitbetaling van de subsidie via voorschotten en saldoafrekening en de koppeling van de subsidiebedragen aan de index. Daarmee wordt verzekerd dat de subsidiëring niet alleen inhoudelijk maar ook financieel en administratief op een rechtszekere en werkbare manier wordt georganiseerd.

Artikelen 19 tot en met 25

De artikelen 19 tot en met 25 regelen de aanvraagprocedure en de besluitvorming over het label Huis van het Kind. Zij bepalen wie een aanvraag kan indienen, aan welke formele vereisten die aanvraag moet voldoen, binnen welke termijnen het agentschap beslist over de ontvankelijkheid en over de toekenning of weigering van het label, en op welke wijze die beslissingen worden meegedeeld. De finaliteit van deze bepalingen is een transparante, uniforme en rechtszekere procedure te voorzien voor de toekenning van het label Huis van het Kind.

Artikels 26 tot en met 28

De artikelen 26 tot en met 28 regelen de procedure voor de wijziging van het werkingsgebied van een Huis van het Kind. Zij bepalen dat lokale besturen bij een voorgenomen wijziging vooraf een aanvraag moeten indienen bij het agentschap, met vermelding van de betrokken lokale besturen, de beoogde ingangsdatum en de gegevens waaruit blijkt dat aan de voorwaarden van het besluit voldaan blijft. Voor die aanvraag gelden dezelfde procedureregels inzake ontvankelijkheid en beslissing als voor een eerste aanvraag tot label. Het agentschap beslist vervolgens over de wijziging en bepaalt vanaf welke datum het gewijzigde werkingsgebied en de daaraan gekoppelde subsidiëring ingaan. De finaliteit van deze bepalingen is te verzekeren dat wijzigingen in de territoriale afbakening van een Huis van het Kind op een transparante, uniforme en rechtszekere wijze verlopen, met behoud van toezicht op de naleving van de voorwaarden van het besluit.

Artikel 29

De organisatoren preventieve gezinsondersteuning staan garant voor een kwaliteitsvolle uitvoering van het minimaal aanbod in elk van de Huizen van het Kind. Dit artikel bepaalt dat het agentschap beslist over de erkenning van organisatoren preventieve gezinsondersteuning. Daarmee wordt duidelijk verankerd dat de Vlaamse overheid, via het agentschap, een rechtstreekse relatie behoudt met de actoren die het minimale aanbod uitvoeren en instaat voor de kwaliteitsbewaking van die organisatoren. Daarmee worden de lokale besturen ontlast van de opvolging van en toezicht hierop.

Artikel 30

Dit artikel bepaalt de erkenningsvoorwaarden waaraan een organisator preventieve gezinsondersteuning moet voldoen. Het gaat onder meer om de rechtsvorm, een ontvankelijke aanvraag, aantoonbare expertise, voldoende schaalgrootte en organisatorische capaciteit, beleidsvoerend vermogen en het voldoen aan de kwaliteitsvoorwaarden van deze titel. Hiermee wordt verzekerd dat enkel organisaties die duurzaam, kwaliteitsvol en voldoende stevig georganiseerd zijn, erkend kunnen worden om het minimale aanbod uit te voeren. De minister kan voor deze erkenningsvoorwaarden nadere technische en procedurele regels bepalen, zodat de toepassing ervan administratief en praktisch verder kan worden uitgewerkt.

Artikel 31

Dit artikel bepaalt de minimale kwaliteitsvoorwaarden voor erkende organisatoren preventieve gezinsondersteuning. Het gaat om organisatorisch beleid, kwaliteitsbeleid, klachtenbeleid, medewerkersbeleid, taalgebruik, toegankelijkheid, bijzondere aandacht voor kwetsbare gezinnen, de signaalfunctie en het gepast omgaan met verontrusting. Daarmee sluit het artikel aan bij de kwaliteitsverwachtingen die ook voor de Huizen van het Kind zelf gelden.

Artikel 32

Dit artikel concretiseert het kwaliteitsbeleid van de organisator. Het bepaalt dat de organisator de werkingsprincipes van artikel 6 hanteert bij de uitvoering van het aanbod, methodisch onderbouwd werkt, de uitvoering afstemt op het beleid van het betrokken Huis van het Kind en de kwaliteit opvolgt via monitoring en permanente evaluatie. Daarmee wordt de inhoudelijke en methodische samenhang tussen de erkende organisator en het Huis van het Kind verankerd. De verwijzing naar artikel 6 maakt duidelijk dat ook erkende organisatoren moeten werken vanuit dezelfde basisprincipes als het Huis van het Kind, zoals vraaggerichtheid, inclusie, subsidiariteit en proportioneel universalisme. Zo wordt vermeden dat de kwaliteitsverwachtingen voor de uitvoerende actoren los zouden staan van de bredere visie en opdracht van het samenwerkingsverband.

Artikel 33

Dit artikel bepaalt dat de organisator maximale inspanningen levert om grensoverschrijdend gedrag en gevaarsituaties ten aanzien van kinderen in zijn werking te vermijden en in voorkomend geval aan te pakken, en dat dergelijke situaties aan het agentschap worden gemeld. Daarmee wordt voor erkende organisatoren eenzelfde basisverwachting vastgelegd als voor de Huizen van het Kind zelf.

Deze bepaling moet, zoals ook in de voorbereidende opmerkingen wordt aangegeven, gelezen worden in samenhang met lopende regelgevende initiatieven over meldingen en grensoverschrijdend gedrag. In de nota is het daarom aangewezen te expliciteren dat dit artikel wordt toegepast binnen het ruimer evoluerende decretale en reglementaire kader, zodat de regeling coherent blijft met toekomstige ontwikkelingen.

Artikel 34

Dit artikel bepaalt dat de organisator over voldoende en voldoende opgeleid personeel beschikt om het aanbod kwaliteitsvol uit te voeren en dat de nodige ondersteuning aan dat personeel wordt voorzien. De bepaling onderstreept dat de kwaliteit van preventieve gezinsondersteuning in belangrijke mate afhangt van de inzet van competente medewerkers en van een organisatie die hen adequaat ondersteunt.

In samenhang met de opmerkingen bij artikel 31 over kwaliteit en competentieversterking, verduidelijkt dit artikel dat medewerkersbeleid een wezenlijk onderdeel vormt van kwaliteitsborging. De vereiste heeft niet alleen betrekking op personeelsaantallen, maar ook op deskundigheid, ondersteuning en de randvoorwaarden om het aanbod op een verantwoorde manier uit te voeren.

Artikel 35

Dit artikel bepaalt dat medewerkers voldoende kennis van het Nederlands moeten hebben, met name voor luisteren en gesprekken voeren op ERK-niveau B2 en voor lezen en schrijven ERK-niveau B1. Daarmee wordt het gebruik van het Nederlands als verbindende taal, dat ook elders in het besluit als kwaliteitsvoorwaarde is opgenomen, doorgetrokken naar het niveau van de concrete uitvoering van het aanbod.

Artikel 36

Dit artikel bepaalt dat de organisator een beroep kan doen op vrijwilligers. De bepaling erkent de meerwaarde van vrijwilligers binnen preventieve gezinsondersteuning, maar maakt tegelijk duidelijk dat hun inzet ingebed moet zijn in een kwaliteitsvolle en verantwoord georganiseerde werking.

Artikelen 37 tot en met 43

De artikelen 37 tot en met 43 regelen de procedure voor de aanvraag, ontvankelijkheid, beoordeling en beslissing over de erkenning van organisatoren preventieve gezinsondersteuning. Zij bepalen dat een organisator een aanvraag tot erkenning indient bij het agentschap, welke minimale gegevens die aanvraag moet bevatten, wanneer de aanvraag ontvankelijk is en binnen welke termijnen het agentschap over de ontvankelijkheid en over de toekenning of weigering van de erkenning beslist. Daarnaast regelen deze bepalingen ook op welke wijze de beslissingen aan de betrokken organisator worden meegedeeld.

Artikel 44

Dit artikel regelt de jaarlijkse rapportage door de lokale besturen over het Huis van het Kind met label waarvan zij deel uitmaken. De rapportage heeft betrekking op de samenstelling van het samenwerkingsverband, het werkingsgebied, het bereik van de doelgroep, de wijze waarop het minimaal aanbod is vormgegeven, de wijze waarop ingezet wordt op taalontwikkeling en -stimulering, de bijdrage aan geïntegreerde zorg en ondersteuning en de wijze waarop de bovenlokale en lokale samenwerking wordt georganiseerd. Voor de opdrachten inzake lokaal loket kinderopvang wordt bovendien voorzien in een meer specifieke rapportage. Hiermee wordt beoogd dat het agentschap op een gestructureerde manier zicht krijgt op de concrete realisatie van de

opdrachten van het Huis van het Kind en op de mate waarin de beleidsdoelstellingen effectief worden waargemaakt. Deze bepaling moet bovendien worden gelezen in samenhang met de Vlaamse Codex Overheidsfinanciën, die vereist dat gesubsidieerde activiteiten inhoudelijk en financieel kunnen worden opgevolgd en geëvalueerd aan de hand van duidelijke indicatoren. De jaarlijkse rapportage vormt in dat opzicht een essentieel instrument om de inzet van publieke middelen te koppelen aan de realisatie van de beoogde doelstellingen en effecten van de subsidie.

Artikel 45

Dit artikel bepaalt dat de lokale besturen minstens om de drie jaar een zelfevaluatie uitvoeren over het Huis van het Kind met label waarvan zij deel uitmaken, met betrekking tot de kwaliteitsvoorwaarden. De zelfevaluatie kan door het agentschap worden opgevraagd en de richtlijnen ervoor worden door het agentschap bepaald. Deze bepaling ondersteunt een cyclische en lerende kwaliteitsbenadering, waarbij lokale besturen worden aangezet om op geregelde tijdstippen stil te staan bij de kwaliteit van de werking, verbeterpunten te identificeren en de verdere ontwikkeling van het Huis van het Kind actief op te volgen. In samenhang met artikel 44 zorgt deze bepaling ervoor dat toezicht niet alleen gebeurt via jaarlijkse indicatoren en rapportage over resultaten en middeleninzet, maar ook via periodieke reflectie op de kwaliteit van de werking zelf. Rapportage en zelfevaluatie vormen zo samen één toezichtskader waarin zowel de verantwoording over de subsidie als de continue kwaliteitsverbetering worden verankerd.

Artikelen 46 en 47

Deze artikelen regelen de jaarlijkse financiële rapportage door het lokaal bestuur over de besteding van de subsidie voor het Huis van het Kind. Het bepaalt dat het lokaal bestuur jaarlijks een financieel verslag bezorgt aan het agentschap over het voorgaande werkingsjaar, met een overzicht van de kosten en opbrengsten, of, in geval van vereenvoudigde boekhouding, een overzicht van de inkomsten en uitgaven. Daarmee wordt de financiële verantwoording van de subsidie expliciet verankerd.

Deze bepaling moet worden gelezen in samenhang met de Vlaamse Codex Overheidsfinanciën, die vereist dat subsidies niet alleen inhoudelijk maar ook financieel kunnen worden opgevolgd, verantwoord en geëvalueerd. Waar artikel 44 vooral betrekking heeft op de inhoudelijke rapportage over de realisatie van de beleidsdoelstellingen, zorgt artikel 47 voor de financiële onderbouwing daarvan. Samen maken deze bepalingen het mogelijk om de doelmatigheid, rechtmatigheid en transparantie van de subsidie-inzet te bewaken.

Artikel 48

Dit artikel regelt de opvolging door het agentschap van erkende organisatoren preventieve gezinsondersteuning met het oog op de controle van de naleving van de erkenningsvoorwaarden. Het bepaalt dat die opvolging minstens gebeurt aan de hand van de rapportage en de tweejaarlijkse zelfevaluatie en dat het agentschap daarnaast alle stukken kan opvragen die verband houden met de erkenningsvoorwaarden. Daarmee wordt verzekerd dat het agentschap niet alleen bij de toekenning van de erkenning, maar ook nadien zicht houdt op de wijze waarop erkende organisatoren blijvend voldoen aan de voorwaarden van het besluit.

De bepaling verankert bovendien dat de opvolging niet louter administratief is, maar dat het resultaat ervan wordt besproken met de betrokken organisator. Op basis van die bespreking kan het agentschap, in voorkomend geval, gebruikmaken van de handhavinginstrumenten waarin het besluit voorziet. Zo vormt dit artikel de brug tussen kwaliteitsopvolging, dialoog met de organisator en eventuele handhaving wanneer structurele tekortkomingen worden vastgesteld.

Artikel 49

Dit artikel regelt de jaarlijkse rapportage door erkende organisatoren preventieve gezinsondersteuning over de uitvoering van het minimaal aanbod. De rapportage heeft betrekking op de aard van het aanbod, de gemeente waar het aanbod wordt uitgevoerd, de organisatie en uitvoeringswijze ervan, het bereik van de doelgroep en de inzet van expertise en capaciteit. Daarmee wordt het mogelijk om op een meer operationeel niveau zicht te krijgen op hoe het minimale aanbod concreet wordt gerealiseerd door de uitvoerende actoren.

In samenhang met de rapportageverplichtingen voor de Huizen van het Kind en de lokale besturen maakt deze bepaling het mogelijk om de uitvoering van het minimale aanbod niet alleen op het niveau van het samenwerkingsverband, maar ook op het niveau van de concrete uitvoerende organisatie op te volgen. Zo wordt de beleidsmatige verantwoording aangevuld met informatie over de feitelijke uitbouw en inzet van het aanbod op het terrein.

Artikel 50

Dit artikel bepaalt dat erkende organisatoren preventieve gezinsondersteuning minstens om de drie jaar een zelfevaluatie uitvoeren over de kwaliteitsvoorwaarden die op hen van toepassing zijn. De zelfevaluatie kan door het agentschap worden opgevraagd en de richtlijnen ervoor worden door het agentschap bepaald. Daarmee wordt ook op het niveau van de uitvoerende actoren een cyclische kwaliteitsopvolging verankerd, analoog aan wat voor de Huizen van het Kind zelf geldt.

In samenhang met het artikel 48 over opvolging en artikel 49 over de rapportage zorgt deze bepaling ervoor dat ook voor erkende en gelijkgestelde organisatoren een samenhangend toezichtskader ontstaat, waarin rapportage, zelfreflectie en controle op de naleving van de kwaliteitsvoorwaarden elkaar versterken. Zo wordt de kwaliteit van de uitvoering niet alleen extern opgevolgd, maar ook intern systematisch bevraagd en bijgestuurd.

Artikel 51

Dit artikel verduidelijkt de verantwoordelijkheid van het lokaal bestuur of de erkende organisator preventieve gezinsondersteuning in het kader van toezicht door Zorginspectie of door het agentschap. Het lokaal bestuur of de erkende organisator preventieve gezinsondersteuning is verantwoordelijk voor het wegwerken van de vastgestelde inbreuken en risico's. Het agentschap kan het lokaal bestuur of de erkende organisator preventieve gezinsondersteuning verzoeken om een schriftelijk plan van aanpak op te stellen en dit aan het agentschap te bezorgen. Het lokaal bestuur of de erkende organisator preventieve gezinsondersteuning is verplicht aan dat verzoek gevolg te geven.

Artikelen 52 tot en met 55

Deze artikelen regelen de procedurele contouren van het handhavingstraject. Zij bepalen vooreerst de algemene elementen waarmee rekening wordt gehouden bij de beoordeling van vastgestelde inbreuken, risico's en ernstige gebeurtenissen, voorzien vervolgens in de mogelijkheid van een aanmaning en regelen onder welke voorwaarden een lopend handhavingstraject kan worden stopgezet wanneer de inbreuk duurzaam is weggewerkt. Daarnaast waarborgen zij het hoorrecht van het betrokken lokaal bestuur of de erkende organisator preventieve gezinsondersteuning voordat een bestuurlijke maatregel wordt genomen. Samen creëren deze artikelen een juridisch zorgvuldig kader voor de verdere handhaving, waarbij proportionaliteit, rechtsbescherming en opvolgbaarheid centraal staan.

Artikelen 56 en 57

Deze artikelen regelen de bestuurlijke maatregelen inzake het label dat aan het lokaal bestuur is toegekend. Zij bepalen in welke gevallen het agentschap kan overgaan tot schorsing of opheffing van het label, onder meer wanneer een inbreuk op de voorwaarden niet of niet op korte termijn kan worden weggewerkt, wanneer het lokaal bestuur onvoldoende bereidheid toont om de inbreuk weg te werken, wanneer de aanleiding voor een schorsing niet is weggewerkt tijdens de schorsingsperiode, wanneer het label op basis van onjuiste gegevens werd verkregen of wanneer het toezicht wordt verhinderd. Samen vormen deze bepalingen het sluitstuk van het handhavingstraject voor het label. Zij maken het mogelijk om proportioneel op te treden: tijdelijk en herstelgericht via schorsing wanneer remediëring nog mogelijk is, en definitief via opheffing wanneer de voorwaarden voor het behoud van het label niet langer verzekerd zijn.

Artikelen 58 tot en met 60

Deze artikelen regelen de bestuurlijke maatregelen met betrekking tot de subsidie. Artikel 58 bepaalt in welke gevallen het agentschap het bedrag van de toegekende subsidie kan verminderen, namelijk wanneer een inbreuk op de subsidievoorwaarden op korte termijn kan worden weggewerkt of wanneer de gegevens die het lokaal bestuur heeft verstrekt over de naleving van de subsidievoorwaarden onjuist blijken te zijn. Artikel 59 bepaalt in welke gevallen het agentschap de subsidie kan schorsen, onder meer wanneer de inbreuk niet is weggewerkt binnen de door het agentschap bepaalde termijn, wanneer het lokaal bestuur het toezicht op de subsidievoorwaarden verhindert of wanneer het label wordt geschorst. Artikel 60 bepaalt in welke gevallen het agentschap de subsidie kan stopzetten, namelijk wanneer het lokaal bestuur onvoldoende garanties kan geven dat de subsidievoorwaarden nageleefd zullen worden of wanneer het label wordt opgeheven. Samen creëren deze bepalingen een sluitstuk voor de financiële handhaving van het besluit. Zij zorgen ervoor dat niet alleen het label, maar ook de subsidiëring kan worden bijgestuurd, geschorst of stopgezet wanneer het lokaal bestuur de subsidievoorwaarden niet respecteert.

Artikelen 61 en 62

Deze artikelen regelen de bestuurlijke maatregelen inzake de erkenning van de organisator preventieve gezinsondersteuning. Zij bepalen in welke gevallen het agentschap kan overgaan tot schorsing of opheffing van de erkenning, onder meer wanneer een inbreuk op de

erkenning voorwaarden niet of niet op korte termijn kan worden weggewerkt, wanneer de organisator preventieve gezinsondersteuning onvoldoende bereidheid toont om de inbreuk weg te werken, wanneer de aanleiding voor een schorsing niet is weggewerkt tijdens de schorsingsperiode, wanneer de erkenning op basis van onjuiste gegevens werd verkregen of wanneer het toezicht wordt verhinderd. Samen creëren deze bepalingen een sluitstuk op het handhavingstraject, doordat zij voorzien in de mogelijkheid om, bij ernstige of aanhoudende tekortkomingen, in te grijpen in de erkenning zelf. Daarmee wordt de afdwingbaarheid van het regelgevend kader versterkt en wordt verzekerd dat enkel organisatoren preventieve gezinsondersteuning die blijvend aan de voorwaarden voldoen, erkend kunnen blijven.

Artikelen 63 tot en met 68

Deze artikelen regelen de kennisgeving van aanmaningen, voornemens en beslissingen tot bestuurlijke maatregelen, alsook de mogelijkheid om bezwaar aan te tekenen tegen beslissingen van het agentschap. Zij bepalen de termijn, vormvereisten, ontvankelijkheidsvoorwaarden en behandeling van het bezwaar. Daarmee wordt de rechtsbescherming van het lokaal bestuur of de erkende organisator preventieve gezinsondersteuning gewaarborgd en wordt verduidelijkt op welke wijze beslissingen van het agentschap kunnen worden betwist.

Artikelen 69 tot en met 71

Deze artikelen bepalen welke gegevens de aanmaning en de beslissing tot het opleggen van een bestuurlijke maatregel minstens moeten bevatten. Het gaat onder meer om de identificatie van het lokaal bestuur of de erkende organisator preventieve gezinsondersteuning, de vastgestelde feiten, inbreuken of risico's, de gevraagde opvolging, de gevolgen van de maatregel, de voorwaarden en termijnen die in voorkomend geval gelden, en de mogelijkheden om bezwaar of beroep aan te tekenen. Bij een beslissing tot terugvordering wordt ook vermeld op welke wijze de invordering kan gebeuren. Zo wordt de rechtszekerheid en zorgvuldigheid van het handhavingskader gewaarborgd.

Artikelen 72 tot en met 78

De artikelen 72 tot en met 78 wijzigen het bestaande besluit van de Vlaamse Regering van 28 maart 2014 tot uitvoering van het decreet van 29 november 2013 houdende de organisatie van preventieve gezinsondersteuning. Zij heffen stapsgewijs de bepalingen op die door het nieuwe besluit worden vervangen of waarvan de inhoud wordt geïntegreerd in het nieuwe regelgevende kader voor de Huizen van het Kind en de organisatoren preventieve gezinsondersteuning.

Deze bepalingen moeten worden gelezen in samenhang met de overgangs- en inwerkingtredingsbepalingen. De opheffing gebeurt gefaseerd, zodat de omschakeling naar het nieuwe kader juridisch ordelijk kan verlopen en de continuïteit van de bestaande werking wordt gewaarborgd. De bepalingen die betrekking hebben op de huidige Huizen van het Kind, de erkenning en subsidiëring van aanbodsvormen preventieve gezinsondersteuning en de bijbehorende procedurele regels worden opgeheven op het moment waarop zij door het nieuwe kader worden vervangen.

De finaliteit van deze artikelen bestaat erin dubbele regelgeving te vermijden en tegelijk te voorkomen dat bestaande aanbodsvormen abrupt zonder rechtsgrond of financieringskader zouden

vallen. Tijdens de overgangperiode kunnen de huidige werkingen blijven bestaan en krijgen lokale besturen, samenwerkingsverbanden en organisatoren preventieve gezinsondersteuning de nodige tijd om toe te groeien naar het nieuwe model. Zo vormen deze bepalingen de juridische brug tussen het bestaande besluit houdende de organisatie van preventieve gezinsondersteuning en het nieuwe regelgevende kader.

Artikelen 79 en 80

Deze artikelen regelen de volledige opheffing van twee bestaande besluiten die door het nieuwe regelgevende kader worden vervangen of geïntegreerd.

Artikel 79 heft het besluit van de Vlaamse Regering van 28 maart 2014 tot uitvoering van het decreet van 29 november 2013 houdende de organisatie van preventieve gezinsondersteuning volledig op. Die opheffing treedt, overeenkomstig artikel 83, in werking op 1 januari 2029. Daardoor kunnen de bepalingen die nodig zijn voor de continuïteit van de bestaande aanbodsvormen preventieve gezinsondersteuning tijdelijk behouden blijven tijdens de overgang naar het nieuwe kader.

Artikel 80 heft het besluit van de Vlaamse Regering van 14 december 2018 over de subsidie aan het lokaal loket kinderopvang op. Die opheffing treedt, overeenkomstig artikel 87, in werking op 1 januari 2028. Vanaf dan worden de opdrachten van het lokaal loket kinderopvang niet langer via een afzonderlijke subsidieregeling georganiseerd, maar geïntegreerd in het Huis van het Kind, meer bepaald binnen het geïntegreerd gezinsloket.

Samen zorgen deze bepalingen ervoor dat de bestaande afzonderlijke regelingen op een gefaseerde en juridisch ordelijke manier worden beëindigd, zonder de continuïteit van de ondersteuning aan gezinnen in het gedrang te brengen.

Artikel 81

Dit artikel moet samen worden gelezen met de daaropvolgende overgangsbepalingen en markeert het formele beginpunt van een hervorming die zich over meerdere fasen in de tijd uitstrekt. Een eerste fase vangt aan op 1 januari 2027. Vanaf dat moment treedt het nieuwe besluit juridisch in werking en start het nieuwe regelgevend kader voor de Huizen van het Kind en de organisatoren preventieve gezinsondersteuning. Die datum vormt het formele omslagpunt waarop de nieuwe principes inzake label, erkenning, subsidiëring, rapportage en toezicht van kracht worden en waarop de overgang van het oude naar het nieuwe model aanvangt.

Een tweede fase bestrijkt het kalenderjaar 2027. In die periode worden lokale besturen en bestaande samenwerkingsverbanden geacht de omschakeling naar het nieuwe model concreet op te starten. Dat houdt onder meer in dat zij hun positie binnen het label bepalen, de werkingsgebieden verder afstemmen op de nieuwe schaalvoorwaarden en de nodige voorbereidingen treffen voor de verdere uitbouw van het minimale aanbod en de nieuwe kwaliteits- en rapportageverplichtingen. Tegelijk blijft in deze fase ruimte bestaan voor continuïteit van bestaande structuren, zodat de omschakeling niet leidt tot een abrupt wegvallen van lopende werking.

Een derde fase start op 1 januari 2028. Tegen die datum moeten lokale besturen deel uitmaken van een Huis van het Kind dat voldoet aan de voorwaarden inzake werkingsgebied. Daarmee vormt 1 januari 2028 een belangrijk tussentijds ijkpunt in de hervorming: vanaf dan moet de territoriale

herschikking gerealiseerd zijn en moet de nieuwe structuur van de Huizen van het Kind in haar basisopbouw operationeel zijn. In de loop van 2028 kan de implementatie van het minimale aanbod en van bepaalde verplichtingen nog verder worden afgewerkt, maar het kader waarbinnen dat gebeurt, ligt dan wel vast.

Een vierde en afsluitende fase wordt bereikt op 1 januari 2029. Tegen die datum moeten de bepalingen van het besluit volledig gerealiseerd zijn: het minimale aanbod moet volledig zijn uitgebouwd en de voorwaarden inzake organisatie, kwaliteit en subsidiëring moeten integraal worden nageleefd. Tegelijk eindigt dan ook de tijdelijke co-existentie van oude en nieuwe regels. Artikel 85 krijgt in die lezing dus vooral betekenis als startpunt van een gefaseerde implementatie, met duidelijke tussenstappen in 2027 en 2028 en een finaal eindbeeld vanaf 2029.

Artikel 82

Dit artikel bevat een overgangsbepaling voor de Huizen van het Kind die op 31 december 2026 erkend zijn op basis van het bestaande besluit van de Vlaamse Regering van 28 maart 2014. Deze Huizen van het Kind behouden tijdelijk hun erkenning onder het oude kader totdat het nieuwe label Huis van het Kind wordt toegekend, en uiterlijk tot en met 31 december 2027.

Daarmee wordt vermeden dat bestaande Huizen van het Kind vanaf de inwerkingtreding van het nieuwe besluit zonder juridische basis zouden vallen. De bepaling waarborgt de continuïteit van de bestaande werking gedurende het overgangsjaar 2027 en geeft lokale besturen en samenwerkingsverbanden de tijd om een aanvraag voor het nieuwe label voor te bereiden en zich aan te passen aan de nieuwe voorwaarden.

Artikel 83

Dit artikel bepaalt dat dit besluit in werking treedt op 1 januari 2027, met uitzondering van artikel 80, dat in werking treedt op 1 januari 2028, en artikel 79, dat in werking treedt op 1 januari 2029. Daarmee wordt de inwerkingtreding afgestemd op de gefaseerde overgang naar het nieuwe kader: de regeling voor het lokaal loket kinderopvang wordt vanaf 2028 opgeheven en geïntegreerd in het Huis van het Kind, terwijl het bestaande besluit over preventieve gezinsondersteuning pas vanaf 2029 volledig wordt opgeheven om de continuïteit van de bestaande aanbodsvormen tijdens de overgangsperiode te waarborgen. In de overgangsperiode dient 80 % van de subsidie gebruikt te worden om het minimaal aanbod vorm te geven. Daarmee kan geen reserve worden opgebouwd, zodat er in lijn met de bepaling van artikel 15 slechts reserve kan worden opgebouwd met 20% van de subsidie.

Artikel 84

Dit artikel belast de Vlaamse minister, bevoegd voor Welzijn en Armoedebestrijding, Cultuur en Gelijke Kansen, met de uitvoering van dit besluit.

3. BESTUURLIJKE IMPACT

A. BUDGETTAIRE IMPACT VOOR DE VLAAMSE OVERHEID

Het voorontwerp heeft een budgettaire impact voor de Vlaamse overheid doordat de bestaande middelen voor lokaal verankerde preventieve gezinsondersteuning, met uitzondering van de consultatiebureaus, worden samengebracht en meer gelijkwaardig verdeeld binnen een nieuw financieringskader voor de Huizen van het Kind.

Het voorontwerp vertrekt daarbij van een dubbele doelstelling. Enerzijds wordt rekening gehouden met de historische investering in bepaalde regio's, zodat bestaand aanbod niet abrupt wordt afgebouwd en de continuïteit voor gezinnen behouden blijft. Anderzijds worden de bijkomende middelen ingezet om stapsgewijs te evolueren naar een meer gelijkmatige spreiding over Vlaanderen en Brussel, met als doel het minimale ondersteuningsaanbod te verzekeren in elk Huis van het Kind dat over voldoende schaalgrootte beschikt.

Hiervoor werd eerst in kaart gebracht hoe de middelen voor lokaal aanbod preventieve gezinsondersteuning vandaag geografisch zijn gespreid en welke middelen, conform de bepalingen van dit voorontwerp, worden geïntegreerd in de werking van de Huizen van het Kind. Om het huidige beschikbare budget geografisch in kaart te brengen, werden de subsidievormen waarvan wordt aangenomen dat ze lokaal worden of kunnen worden aangeboden, verdeeld per gemeente op basis van het gemiddeld aantal kinderen van 0 tot en met 12 jaar over de laatste drie jaar. Die analyse maakt zichtbaar in welke regio's in het verleden reeds beleidsmatig en budgettair werd geïnvesteerd, en waar de huidige middelen in verhouding tot de doelgroep beperkter aanwezig zijn.

Een deel van de subsidies wordt vandaag al op gemeentelijk niveau berekend. Voor andere middelen gebeurde de geografische toewijzing op basis van de werkingsgebieden die in overeenkomsten met gesubsidieerde partners zijn vastgelegd en van de beschikbare gegevens. Die benadering kan afwijken van de feitelijke inzet op het terrein, maar biedt wel een voldoende onderbouwd beeld van de huidige geografische spreiding van de middelen.

Het volledig herverdelen of verdunnen van de bestaande middelen in functie van een gelijke spreiding zou een sterke verarming van het huidige aanbod betekenen en staat haaks op de ambitie van het voorontwerp. Daarom wordt ervoor gekozen de bestaande inzet als uitgangspunt te nemen en bijkomende middelen aan te wenden om de vastgestelde verschillen gedeeltelijk weg te werken en de ambities van het Plan Jeugdhulp waar te maken.

Bij de verdeling van de middelen wordt rekening gehouden met het aantal kinderen van 0 tot en met 12 jaar en met een bijkomende correctie voor kinderen met een sociale toeslag. Op kruissnelheid wordt gerekend met een basisbedrag van 24 euro per kind en een bijkomende subsidie van 12 euro per kind met sociale toeslag. Op die manier krijgt elk Huis van het Kind middelen in functie van de algemene doelgroep, met een bijkomende weging voor kwetsbare gezinnen en kinderen.

Voor de berekening werd gebruikgemaakt van vrij raadpleegbare cijfers over het aantal kinderen van 0 tot en met 12 jaar en van de meest recente beschikbare gegevens uit het Groeipakket met betrekking tot kinderen met een sociale toeslag. Door het behoud van de bestaande middelen zullen

18 lokale besturen meer ontvangen dan het bedrag dat louter uit de nieuwe verdeelparameters zou volgen, voor een totaalbedrag van 1.096.642,30 euro.

Om deze doelstelling te realiseren, wordt een bijkomend budget voorzien. Dit budget wordt gefaseerd ingezet binnen het groeipad 2027-2029.

De bijkomende middelen worden gefaseerd en proportioneel in functie van het beschikbare budget toegekend gedurende de overgangsjaren 2027 en 2028. Zo krijgen lokale besturen de nodige tijd om het nieuwe kader operationeel vorm te geven, de samenwerking met relevante partners uit te bouwen en het minimaal aanbod, in afstemming met erkende organisatoren preventieve gezinsondersteuning, te realiseren. Tijdens de overgangperiode behouden de huidige organisaties die preventieve gezinsondersteuning aanbieden de middelen die zij vandaag ontvangen. Dat geeft deze organisaties de nodige garanties om hun werking te continueren en biedt tegelijk tijd om zich in te schrijven in het nieuwe kader. Op die manier blijft de continuïteit van het bestaande aanbod voor gezinnen gewaarborgd, terwijl lokale besturen stapsgewijs meer middelen krijgen om de doelstellingen van het besluit te realiseren. Vanaf 2029 voorzien we een bijkomend bedrag voor kwetsbare kinderen conform de artikelen vervat in het BVR.

De tabel geeft per fase weer hoe de bijkomende middelen worden verdeeld, rekening houdend met de bestaande budgettaire inzet, het beoogde eindbedrag per lokaal bestuur, de voorafname voor het perinataal project en het beschikbare bijkomende budget. Uitgangspunt blijft dat waar vandaag reeds middelen worden ingezet, deze minimaal behouden blijven. Een beperkt aantal lokale besturen zal daardoor meer blijven ontvangen dan wat louter uit de verdeling op basis van kinderen en toeslagen zou volgen. De vermindering van deze bestaande middelen zou echter een groter negatief effect hebben op het huidige aanbod dan het positieve effect van een herverdeling over de overige lokale besturen.

Overzicht Vlaanderen 2027-2029							
Parameter							
Aantal kinderen 0-12	982.477,89						
Aantal kinderen sociale toeslag	258.064,64						
Huidig totaal incl. projecten	€ 12.703.921,50	inkanteling in 2029					
Continuering 18 gemeenten	€ 1.096.642,30						
Jaar	Aantal kinderen	Bedrag per kind	Basismiddelen	Bedrag Soc Toeslag	Bijpassing Sociale toeslag	Totaal middelen	
2027	982.477,89	€ 5,09	€ 5.000.000,00		€ 0,00	€ 5.000.000,00	
2028	982.477,89	€ 10,18	€ 10.000.000,00		€ 0,00	€ 10.000.000,00	
2029						€ 15.000.000,00	
2029						€ 12.703.921,50	
2029						€ 1.096.642,30	
2029	982.477,89	€ 24,00	€ 23.579.469,36	€ 12,00	€ 3.096.775,68	€ 27.772.887,34	

De budgettaire weerslag van het voorstel wordt opgevangen op begrotingsartikel GDF-AGEF2UA-WT. De volledige uitrol van het basisbedrag en de sociale toeslag vergen de inzet van bestaande kredieten alsook uitbreidingsbeleid. Als blijkt dat de beschikbare kredieten in 1 of meerdere jaren onvoldoende zijn dan compenseert het Agentschap Opgroeien integraal het tekort. Daarbij wordt vanzelfsprekend geen beroep gedaan op kostendrijvers of andere open-end kredieten.

Advies Inspectie van Financiën

Het bijgaande ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering werd aangepast of aangevuld naar aanleiding van het advies van de Inspectie van Financiën nummer RD/2026002441.

Specifiek wat “jongeren” betreft: de doelgroep van het decreet (artikel 4 en 5 decreet van 29 november 2013 houdende de organisatie van preventieve gezinsondersteuning) wordt niet beperkt: jongeren komen aan bod in OBVR OverKop. De bepalingen van het decreet staan niet in de weg dat de doelgroep via verschillende autonome besluiten kan worden bereikt. Het VOBVR Huizen van het Kind richt zich voornamelijk op kinderen tot 12 jaar en ouders van kinderen tot 18 jaar; het VOBVR OverKop richt zich voornamelijk op jongeren van 13 tot en met 24 jaar.

- Het minimumbedrag van de subsidie per kind werd uitdrukkelijk opgenomen in artikel 16, §3 van het VOBVR, m.n. 24 euro per kind, met een verhoging van het subsidiebedrag voor kinderen met een sociale toeslag van 12 euro per kind.

- De aanbevelingen uit de beleidsevaluatie en de weerslag hiervan in het voorontwerp werden expliciet opgenomen onder 2. A. Algemene toelichting van deze nota.

- De richtlijnen van het agentschap met betrekking tot de zelf-evaluatie voorzien in artikel 49 van het VOBVR zullen uitgewerkt worden conform het advies van de Inspectie van Financiën.

- Sturings- en toezichtmogelijkheden van de Vlaamse overheid werden toegevoegd onder 2. A. Algemene toelichting van deze nota.

- De rationale en de parameter voor de verdeling van de middelen (historisch ingezette middelen + inzet bijkomende middelen) werd nader verduidelijkt onder 3. A. Budgettaire impact voor de Vlaamse Overheid van deze nota. Daarbij werd expliciet toegevoegd dat, door het behoud van de bestaande middelen, 18 lokale besturen een hoger bedrag ontvangen dan zou voortvloeien uit de toepassing van de verdeelparameters, voor een gecumuleerd bedrag van 1.096.642,30 euro.

Begrotingsakkoord

Het akkoord van de Vlaams minister, bevoegd voor het budgettair beleid, werd verleend op 15 juli 2026.

B. ESR-TOETS

Niet van toepassing.

C. IMPACT OP HET PERSONEEL VAN DE VLAAMSE OVERHEID

Geen

D. IMPACT OP DE LOKALE EN PROVINCIALE BESTUREN

Het besluit heeft impact op de lokale besturen in hun hoedanigheid als regisseur van het lokaal sociaal beleid. Het versterkt en verduidelijkt hun doorzettingskracht zowel financieel als organisatorisch ten opzichte van de Huizen van het Kind.

De administratieve impact staat in verhouding tot de opdrachten en budgettaire impulsen, waarbij de lokale besturen doorzettingskracht krijgen maar de verantwoordelijkheid met betrekking tot het toezicht, ondersteuning en opvolging van de kwaliteit bij de Vlaamse Overheid blijft liggen.

4. VERDER TRAJECT

Na de eerste principiële goedkeuring wordt over dit voorontwerp het advies ingewonnen van de Vlaamse Raad WVG en de Raad van State.

5. VOORSTEL VAN BESLISSING

De Vlaamse Regering beslist:

1° haar principiële goedkeuring te geven aan het bijgaande voorontwerp van besluit van de Vlaamse Regering over de organisatie van de Huizen van het Kind en de organisatoren preventieve gezinsondersteuning;

2° de Vlaamse minister van Welzijn en Armoedebestrijding, Cultuur en Gelijke Kansen te gelasten over het voormelde voorontwerp van besluit van de Vlaamse Regering het advies in te winnen van de Vlaamse Raad WVG;

3° de Vlaamse minister van Welzijn en Armoedebestrijding, Cultuur en Gelijke Kansen te gelasten over het voormelde voorontwerp van besluit van de Vlaamse Regering het advies van de Raad van State in te winnen, met het verzoek het advies mee te delen binnen een termijn van dertig dagen, met toepassing van artikel 84, §1, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

De Vlaamse minister van Welzijn en Armoedebestrijding, Cultuur en Gelijke Kansen

Caroline GENNEZ